

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 38/15, מתאריך 07.07.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 28.6.15 יצא המפר מישראל לעזה במעבר ארז, כשברשותו כספים בסך של 5,600 דולר (שווה ערך ל-21,224 ש"ח) ו-2,740 ש"ח, מבלי שדיווח על הוצאת הכספים, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. משלא הצהיר על כך, נתפסו 3,200 דולר (שווה ערך ל-12,128 ש"ח) בא.ב.ת 514976.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עמרן חג'אג' (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 28.6.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 7.7.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו, וכי כספים אלו נועדו לקניית סחורה בישראל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה וזאת, בין היתר, לאור אסמכתאות שהציג המפר.
1. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח וכי דיווח בעבר על כספים שהעביר, אך שכח ביציאתו זו למסור את טופס הדיווח אותו מילא בטרם הגעתו למעבר. לטענתו, סבר כי יש לרשום בטופס את הסכום עמו נכנס מעזה לישראל ועל כן בטופס שנמצא בכיסו היה רשום הסכום עמו נכנס לישראל ולא הסכום המדויק שהיה עמו בעת יציאתו.
4. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. לפיכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
6. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר,

ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

7. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם הרשויות, את מודעותו לחובת הדיווח, את העובדה כי בכיסו נמצא טופס דיווח מלא, וכן את מכלול נסיבות העניין.

8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 500 ש"ח בלבד.

9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 39/15, מתאריך 07.07.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 1.7.15 נכנס המפר מעזה לישראל במעבר ארז, כשברשותו כספים בסך של 9,500 דולר (שווה ערך ל-35,815 ש"ח) ו-140 ש"ח, מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. משלא הצהיר על כך, נתפסו 6,400 דולר (שווה ערך ל-24,128 ש"ח) בא.ב.ת. 514978.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד אצליח (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מעזה לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 1.7.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 7.7.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים במכירת תכשיטי זהב של אשתו ואמו וכי כספים אלו נועדו לקניית כבשים בישראל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
2. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח על הכנסת כספים במזומן לישראל וכי לא ראה שלטים במעבר המידעים על חובה זו. לטענתו, מדובר בפעם הראשונה שבה הוא יוצא מעזה עם סכום כסף שכזה.
4. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. לפיכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
6. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

7. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם הרשויות, את נסיבותיו האישיות של המפר וכן את מכלול נסיבות העניין.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 2,000 ש"ח.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 40/15, מתאריך 07.07.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 1.7.2015 נכנס המפר מעזה לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו כספים בסך של 56,500 דולר (שווה ערך ל-213,000 ש"ח) ו-14,030 דינר (שווה ערך ל-74,639 ש"ח), מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. משלא הצהיר על כך, נתפסו 56,500 דולר (שווה ערך ל-213,000 ש"ח) ו-11,640 דינר (שווה ערך ל-61,924 ש"ח) בא.ב.ת 514977.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עאמר בראוי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מעזה לישראל.
2. המפר נכנס מעזה לישראל ביום 1.7.2015 והגיש טופס דיווח מלא שבו רשום כי ברשותו 22,000 דולר. כאשר נשאל על ידי איש המכס כמה כספים יש ברשותו, הוא מסר כי יש ברשותו סכום של 20,000 דולר. בעת בדיקת כבודתו של המפר נמצאו כספים בסך של 56,500 דולר ועוד 14,030 דינר.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 1.7.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 7.7.2015.
4. המפר טען כי בן דודו מילא עבורו את הטופס וכי הוא ביקש ממנו לרשום בטופס הדיווח את הסכומים המדויקים שהיו ברשותו. עוד טען בפני הוועדה, כי ייתכן ובן הדוד לא שמע טוב מה נאמר שכן היו הרבה אנשים במעבר באותו היום. כמו כן, טען כי מעולם לא נשאל על ידי איש המכס כמה כספים יש ברשותו.
5. בן דודו של המפר מסר אף הוא את גרסתו שלפיה המפר ביקש ממנו לרשום בטופס סכום של 20,000 דולר, אך הוא התבלבל ורשם סכום של 22,000 דולר.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים במכירת תכשיטי זהב שהיו ברשותו וכן בכספים שקיבל מבני משפחתו. את הכספים תכנן להמיר לשקלים בירושלים ולקנות איתם סחורה וציוד אישי לרגל חג הרמדאן.
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח במעבר הגבול ואף דיווח יום קודם לכן על הכנסת כספים לישראל.
8. לעניין טענתו זו של המפר יצוין כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או

הוצאת כספים מעל סף הדיווח, והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו שכן המפר לא דיווח על כל הכספים שהיו ברשותו. לפיכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. זאת ועוד, בנסיבות העניין, הוועדה החליטה שלא לקבל את הסברו של המפר להגשת דיווח כוזב. מדוח מבצעי עולה, כי איש המכס שקיבל את טופס הדיווח המלא מהמפר שאל אותו כמה כספים יש ברשותו וכי המפר השיב כי ברשותו 20,000 דולר. גם בן דודו של המפר טען במסגרת מתן עדותו כי המפר אמר לו לרשום בטופס סכום של 20,000 דולר. בנסיבות אלו, הוועדה אינה מקבלת את גרסתו של המפר שלפיה אמר לבן דודו לרשום את הסכום המדויק שיש ברשותו (כולל את הסכום בדינרים שכלל לא נכתב בטופס). כמו כן, הוועדה אינה מקבלת את טענת המפר כי לא נשאל בעמדת המכס כמה כספים יש ברשותו.

10. הוועדה מוצאת לנכון להדגיש את החומרה שבהגשת דיווח כוזב במעבר הגבול וכן רואה בחוסר שיתוף הפעולה של המפר עם עובדי המכס נסיבה מחמירה לעניין גובה העיצום. הוועדה מדגישה כי על המדווח חלה החובה לוודא כי הינו מגיש דיווח נכון ומדויק, גם אם הוא נעזר באחר לצורך מילוי הטפסים.

11. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

12. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

13. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את חוסר שיתוף פעולה של המפר עם הרשויות, את העובדה שהמפר הכיר את חובת הדיווח ודיווח סכום שאינו נכון, את נסיבותיו האישיות של המפר ואת מכלול נסיבות העניין.

14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 20,000 ש"ח בלבד.

15. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

16. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 41/15, מתאריך 07.07.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 1.7.2015 נכנס המפר מעזה לישראל במעבר ארז, כשברשותו כספים בסך של 23,050 ש"ח במזומן, מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. משלא הצהיר על כך, נתפסו 11,050 ש"ח בא.ב.ת. 514979.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פתחי נצר (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 1.7.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 7.7.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו, וכי כספים אלו נועדו לקניית סחורה בישראל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
3. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר תחילה בחקירתו כי לא הכיר את חובת הדיווח. בהמשך, טען כי דיווח בעבר על הכנסת כספים בסך 40,000 ש"ח ו-50,000 ש"ח. לטענתו, לא ידע כמה כסף יש בכיסו ומכאן נבע בלבול.
4. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. לפיכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
6. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

7. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את מודעותו לחובת הדיווח, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר וכן את מכלול נסיבות העניין.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 2,500 ש"ח בלבד.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 42/15, מתאריך 23.07.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 15.7.2015 נכנס המפר מעזה לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו 50,000 דולר (שווה ערך ל- 188,250 ש"ח), שעליהם לא דיווח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 46,800 דולר (שווה ערך ל- 176,202 ש"ח) בא.ב.ת 403579.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עווד רפאעי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 16.7.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 23.7.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים מאביו שהינו בעל מוסד, וכי כספים אלו נועדו להפקדה בחשבונו בבנק ברמאללה, על מנת שיוכל לשלם עבור הסחורה שרכש בחו"ל באמצעות העברה בנקאית. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח אך שכח לדווח עקב היותו עייף בשל צום חג הרמדאן.
5. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי הגבוה של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף הפעולה של המפר עם הרשויות, ואת מכלול נסיבות העניין, לרבות נסיבותיו האישיות.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 15,000 ש"ח.
10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 43/15, מתאריך 23.07.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 15.7.2015 יצא המפר מישראל לעזה דרך מעבר ארז, כשברשותו 30,000 ש"ח, 100 דולר (שווה ערך ל-376.5 ש"ח) ו-100 דינר ירדני (שווה ערך ל-531 ש"ח) החייבים בדיווח, מבלי שדיווח על הוצאת הכספים, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 18,900 ש"ח בא.ב.ת. 403580.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוג'אהד סוסי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 16.7.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 23.7.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים מלקוחות אשר שילמו לו עבור רהיטים שרכשו ממנו והם נועדו לרכישת חומרי גלם למפעלו.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח, וכי דיווח בעבר בכל פעל שהעביר כספים במעבר, אך הפעם שכח לדווח עקב היותו בצום חג הרמדאן.
5. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם הרשויות, וכן את מכלול נסיבות העניין.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,500 ש"ח בלבד.
10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 44/15, מתאריך 23.07.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 21.7.2015 נכנס המפר מעזה לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו 11,000 דולר (שווה ערך ל- 41,899 ש"ח) ו-1000 ש"ח החייבים בדיווח, עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 8,600 דולר (שווה ערך ל-32,757 ש"ח) בא.ב.ת. 403581.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר טאהא זנט (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 21.7.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 23.7.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים מעסקיו ומבניו עבור רכישת ציוד רפואי למרפאת שיניים בבעלות בניו.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הוא לא מודע לחובת הדיווח. לטענתו, הוא אינו קורא ערבית ולכן לא הבין את השילוט.
5. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם הרשויות, וכן את מכלול נסיבות העניין.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 2,500 ש"ח בלבד.
10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 45/15, מתאריך 02.08.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 25.7.2015 יצא המפר מישראל לירדן דרך מעבר גבול נהר הירדן כשברשותו היו 114,593 דולר (שווה ערך ל- 437,745 ש"ח) 452 דינר ירדני (שווה ערך ל-2,436 ש"ח) ו-4,650 ש"ח. המפר לכאורה לא הצהיר על הוצאת הכספים מישראל וזאת בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך נתפסו הכספים באב"ת 701927, 701928, 701927.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עזמי פאר (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
2. ביום 25.7.2015 יצא המפר מישראל לירדן דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 114,593 דולר (שווה ערך ל- 437,745 ש"ח) 452 דינר ירדני (שווה ערך ל-2,436 ש"ח) ו-4,650 ש"ח, מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירותיו מיום 25.7.2015 ומיום 26.7.2015, וכן בדיון בפני הוועדה ביום 2.8.2015 באמצעות בא כוחו.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים בסך 40,000 דולר שנתפסו על גופו מקורם בחסכוניותיו משנים רבות של עבודה וכי כיום הוא עובד כשכיר בעסק להמרת מטבע בנצרת. לטענתו, אין לו חשבון בנק והוא לקח עמו את הכספים משום שנשדד בעבר ופחד להשאירם בביתו בנצרת. עוד טען כי בפעמים האחרות שבהן יצא לירדן השאיר את הכסף אצל אחיו, אך הפעם לא הייתה לו אפשרות כזו שכן אשתו של אחיו הייתה צפויה ללדת (המפר הציג בפני הוועדה אישור רפואי המעיד על כך שגיסתו ילדה ביום 31.7.2015).
5. לעניין הכספים בסך 70,000 דולר שנמצאו בתא הכפפות של המכונית עמה הגיע המפר למעבר, טען המפר בחקירתו כי לא היה מודע לכך שהכספים נמצאים ברכב וכי ייתכן ואלו שייכים לחברו, בעל הרכב וכן הצהיר בכתב שהכספים אינם שלו. בדיון בפני הוועדה טען המפר כי בעל הרכב התכוון להחליף את הרכב ברכב חדש, ולשם כך הגיע עם הכספים לסוכנות הרכב, אך מאחר שסוכנות הרכב סירבה לקבל את הכספים במזומן בדולרים, הוא השאיר את הכספים ברכב ונסע לחו"ל.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא הכיר את חובת דיווח על הוצאת כספים במזומן מישראל ולא הבחין בשלטי המכס במעבר הגבול.
7. לאחר ששמעה את גרסת המפר ובחנה את כלל המסמכים בתיק ואת התנהגותו מול פקידי המכס במועד בדיקתו במעבר ובעת גילוי הכספים, הוועדה הגיעה למסקנה כי אינה מקבלת את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ולעניין טענתו כי אינו מכיר את חובת הדיווח במעבר הגבול.

8. ביחס ל-40,000 דולר שנמצאו על גופו של המפר, הוועדה אינה מקבלת את טענותיו של המפר המפורטות לעיל. תמונה בעיני הוועדה העובדה שהמפר בחר לצאת לחופשה בירדן עם סכומי כסף גבוהים, שאותם חסך, כך לטענתו, במשך עשרות שנים, על גופו כאשר הם מוחבאים בכיסיו ובגרביו, וזאת בייחוד נוכח העובדה שכבר נשדד פעמיים בעבר, לטענתו. כמו כן הוועדה לא השתכנעה מהסבריו של המפר לעניין טענתו שאין ביכולתו לפתוח חשבון במוסד פיננסי כלשהו לצורך הפקדת חסכוניותיו. יודגש, כי המפר לא הביא בפני הוועדה הוכחה לכך כי הוא שקוע בחובות או כי הוא נרדף על ידי נושים, כפי שטען בע"פ. כמו כן, הוועדה דוחה את טענתו של המפר כי לא היה לו היכן להשאיר את הכספים, שכן המסמך הרפואי שהוצג בפני הוועדה מציין כי הלידה של גיסתו אירעה שישה ימים לאחר יציאתו מהארץ, ובכל מקרה לא ברור לוועדה מדוע הוא לא היה יכול להשאיר את הכספים אצל הוריו, עמם הוא מתגורר. נוסף על כך, המפר לא הציג לוועדה אסמכתאות כלשהן בנוגע למקור הכספים, לרבות תלושי משכורת המאמתים את גרסתו שלפיה מדובר בחסכוניותיו מעבודתו.

9. גם ביחס ל-70,000 דולר שנמצאו במכונית עמה הגיע המפר למעבר, הוועדה דוחה את גרסת המפר למקור הכספים. המפר טען בפני הוועדה כי הכספים שייכים לבעל הרכב, אך לא הביא תצהיר מטעמו או כל מסמך אחר אשר יש בו כדי להעיד על מקור הכספים או יעד. מדובר בסכום כסף משמעותי שאין זה סביר כי בעל הרכב ישכח בתא הכפפות בעת שהוא נוסע לחו"ל בעוד שהוא יודע כי אדם אחר צפוי להשתמש ברכב, ובכל מקרה האחריות לדווח על הכספים מוטלת על המפר, שכן הוא זה שהעביר במעבר הגבול.

10. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את החובה לדווח על הוצאת כספים מישראל ולא הבחין בשלטים המורים על כך התלויים במעבר הגבול, הגם שאלה מוצבים גם בשפה הערבית והגם שהמפר נוהג לצאת לירדן ולחזור מירדן, דרך מעבר נהר הירדן לעיתים תכופות. מעבר לכך, טען כי על אף עיסוקו במשרד למתן שירותי מטבע, הוא אינו מכיר כלל את חוק איסור הלבנת הון.

11. לעניין נושא המודעות יצוין כי, כידוע, לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. למעלה מן הצורך, יצוין כי הוועדה לא השתכנעה מגרסת המפר גם לעניין זה, וזאת בייחוד נוכח העובדה שמדובר באדם שעבר במעבר זה מספר רב של פעמים בעבר ואשר עובד בעסק להמרת כספים כ"סוג של מנהל" כפי שטען בחקירתו מיום 25.7.2015. כידוע, על עסק להמרת כספים להירשם במשרד האוצר ולפעול בהתאם לחוק איסור הלבנת הון והצו שהותקן מכוחו, לרבות שליחת דיווחים במקרים המתאימים לרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור. בנסיבות אלה, טענתו של המפר שלפיה הוא אינו מכיר כלל את חוק איסור הלבנת הון, היא טענה תמונה. בנוסף, פיצול הכספים על גופו של המפר, 20,000 דולר בכיסו ו-20,000 דולר בגרביו, מעוררים חשש לכך שביצע את הפעולה במטרה להתחמק מהחובה לדווח, זאת מאחר והסכום של 20,000 דולר נמוך במעט מסף הדיווח. לעובדה זו מצטרפת תשובתו השקרית של המפר לשאלתו הראשונה של פקיד המכס, לפיה הוא נושא על גופו 20,000 דולר בלבד.

12. הוועדה התרשמה כי לאורך כל ההליך התנהלותו של המפר הייתה נגועה בחוסר תום לב. העובדה שהמפר הסתיר את הכספים, ענה לבודק המכס כי יש ברשותו רק 20,000 דולר והאופן בו הסתיר סכום נוסף בסך של 20,000 דולר בגרביו, מעוררת ספק כבד לגבי אמינות גרסתו בכלל ובפרט בקשר למקור הכספים ויעדם. נוסף על כך, כאמור, תמוהה בעיני הוועדה העובדה שהמפר טוען כי אינו מודע לחובת הדיווח במעברי גבול וזאת לאור יציאותיו התכופות מישראל לירדן ועיסוקו במשרד למתן שירותי מטבע בנצרת, כמו גם העובדה שבחר לפצל את הכספים שנשא עמו, כך שהכספים שנשא בכיסיו, שעליהם הצהיר בפני בודק המכס לכשנשאל היו בסכום הנמוך מסף הדיווח.

13. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

14. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

15. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות לחסום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

16. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחייבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

17. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001). לאור האמור יכולה הוועדה, בנסיבות העניין, להטיל עיצום כספי של עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו המפר, דהיינו סכום של למעלה מחצי מיליון דולר.

18. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, בחנה הוועדה עיצומים כספיים שהוטלו במקרים דומים:

18.1 בוועדת עיצומים מיום 24.11.2014 בעניין **מר סלמאן אלעתאיקה ומר סלם שליבי** דובר בשניים אשר יצאו מהארץ כשברשות כל אחד מהם 55,000 דולר אשר הוסלקו מתחת למשענת היד במכוניתם, סכום הגבוה ב-109,000 ש"ח מסף הדיווח. הוועדה הטילה על כל אחד מהמפרים עיצום כספי בסך 80,000 ש"ח לאחר שלא קיבלה את גרסת המפרים בעניין מקור ויעד הכספים.

18.2 בוועדת עיצומים מיום 14.6.2015 בעניין **מר מחמד אל עמרני** יצא המפר מישראל כאשר ברשותו סך של 98,000 דולר אשר הוסלקו מתחת למכסה תיבת ההילוכים ברכב. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסך 95,000 ש"ח לאחר שלא קיבלה את גרסתו המפר בעניין יעד הכספים, אך קיבלה את גרסתו לעניין מקורם וכן התחשבה בנסיבותיו האישיות של המפר.

18.3 בוועדת עיצומים מיום 14.5.2015 בעניין **מר Michel Dabi** נכנס המפר לישראל כאשר ברשותו סך של 448,000 אירו אשר הוחבאו בכבודתו בתוך 6 זוגות מכנסיים. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסך 350,000 ש"ח לאחר שלא קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ואת העובדה כי המפר היה מודע לחובת הדיווח. באותו מקרה הוועדה התחשבה לקולה בשיתוף הפעולה המלא של המפר עם אנשי המכס וכן בנסיבותיו האישיות.

19. הוועדה סבורה, כי ראוי וסביר במקרה זה לאור נסיבותיו החמורות ולאור סכום ההפרה הגבוה שבו מדובר וחוסר שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס, להטיל עיצום כספי משמעותי, על מנת למנוע מצב בו ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח, תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור.

20. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה, את היקפה הכספי המשמעותי של ההפרה, העובדה שלא קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את חוסר שיתוף הפעולה של המפר לאור העובדה שהכספים הוסתרו וחולקו למקומות שונים והעובדה שהיקפם האמיתי לא נמסר לבודקי המכס שגילו את היקף ההפרה האמתית בשלבים, את חוסר מהימנות גרסתו של המפר והתנהלותו חסרת תום הלב באופן המעורר ספק בנוגע למקורם או יעדם של הכספים וכן את מכלול נסיבות העניין כמתואר לעיל. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 300,000 ש"ח.

21. המפר עודכן כי החלטת הוועדה המנומקת תועבר אליו בסמוך לאחר החלטת הוועדה.

22. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן

חברה

קובי יהב

יו"ר

ארמנד כהן

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 46/15, מתאריך 06.08.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 4.8.15 יצא המפר מישראל לעזה דרך מעבר ארז, כשברשותו כספים בסך של 15,520 ש"ח, מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. משלא הצהיר על כך, נתפסו 3,500 ש"ח בא.ב.ת 403518.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אחמד אבו ורדה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 4.8.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 6.8.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקו וכי כספים אלו נועדו לקניית סחורה. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח על הכנסת כספים במזומן לישראל, וכי דיווח מספר פעמים בעבר. לטענתו, הפעם שכח לדווח משום שחש ברע עקב החוס הכבד.
5. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. לפיכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין,

התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, ואת מכלול נסיבות העניין.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,200 ש"ח.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

קובי יחב

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 47/15, מתאריך 06.08.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 29.7.2015 נכנס המפר לישראל ועבר במסלול הירוק כאשר ברשותו 30,000 דולר (שווה ערך ל-113,400 ש"ח), מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 3,500 דולר (שווה ערך ל-13,230 ש"ח) בא.ב.ת. 593563.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר הדר יניב (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 29.7.2015 נכנס המפר לישראל ועבר במסלול הירוק כאשר ברשותו 30,000 דולר (שווה ערך ל-113,400 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 29.7.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 6.8.2015.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר כי מקור הכספים בעסקו בארצות הברית וכי הם נועדו לסייע לאמו ואחיו זאת לאור המסמכים שהוצגו בפניה שתמכו בטיעוני המפר ולאור התרשמותה מהמפר.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי בדק באינטרנט ומצא שסך הדיווח הוא כ-27,000 דולר. כיוון שהביא עמו 30,000 דולר, סבר כי אינו מפר את החוק.
6. לעניין טענתו זו של המפר 'צוין תחילה כי ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח. יתרה מכך, במקרה זה אף אם לא ידע המפר מהו בדיוק הסך הנדרש לדיווח, מצופה היה כי לכל הפחות יטרח לברר בפרסומים רשמיים של רשויות המדינה, בעיקר כאשר הוא נושא עמו סכום כסף בהיקף משמעותי.
7. מעבר לכך, הוועדה ראתה בחומרה את חוסר שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס בעת חקירתו. הוועדה אינה מקבלת את הסבריו של המפר בנושא ורואה בחומרה את אי שיתוף הפעולה וההתחמקות ממענה מלא לשאלות אנשי המכס.

8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את חוסר שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה ואת נסיבות המקרה בכללותן לרבות את נסיבותיו האישיות של המפר.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה, להשית על המפר עיצום כספי בסך 3,000 ש"ח.
11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

קובי יהב

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 48/15, מתאריך 10.08.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 5.8.2015 נכנס המפר לישראל דרך מעבר גבול נהר הירדן כשברשותו 28,599 דולר (שווה ערך ל- 108,676 ש"ח) 2,650 דינר ירדני (שווה ערך ל-14,230 ש"ח) ו-16,440 ש"ח, סך הכל, שווה ערך ל-139,346 ש"ח מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 10,100 דולר (שווה ערך ל-38,380 ש"ח) בא.ב.ת 701874.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Ali Saleh (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 5.8.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 10.8.2015.
3. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היות גרסת המפר אמينة ולאור האסמכתאות שהוצגו בפניה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח בכניסה ויציאה מארה"ב, אך אינו מודע לחובת הדיווח בישראל ולא הבחין בשלטים במעבר המפרטים את חובת הדיווח, למרות שהוא מגיע לישראל באופן תכוף.
5. לעניין נושא המודעות יצוין כי, כידוע, חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
6. בנסיבות אלו בהן מדובר באיש עסקים הנכנס ויוצא את הארץ לעיתים תכופות אשר מכיר את חובת הדיווח בארה"ב, מצופה היה כי יטרח, לכל הפחות, לברר אודות החובה בישראל ולנהוג על פיה. כמו כן, יצוין כי ברחבי המעבר פזורים שלטים רבים במספר שפות המסבירים על החובה כאמור.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

11. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

12. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה, את היותו איש עסקים המרבה בנסיעות ומכיר את חובת הדיווח בחו"ל, את שיתוף הפעולה שלו עם רשויות האכיפה ואת מכלול נסיבות העניין.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 20,000 ש"ח.

14. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

קובי יהב

יו"ר

ציון אפרתי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 49/15, מתאריך 10.08.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 7.8.2015 נכנס המפר לישראל דרך טרקלין העסקים "מצדה" בנמל התעופה בן-גוריון כשברשותו 73,961 אירו (שווה ערך ל-307,677 ש"ח) ו-19,500 דולר (שווה ערך ל-74,100 ש"ח). סה"כ היו בידי המפר לכאורה כספים בשווה ערך ל-381,777 ש"ח מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 50,000 אירו (שווה ערך ל-208,000 ש"ח) ו-19,500 דולר (שווה ערך ל-74,100 ש"ח) בא.ב.ת. 573688.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Vadim Bugaenko (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 7.8.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 10.8.2015 באמצעות באי כוחו (המפר לא נכח בדיון).
3. לעניין מקור הכספים, טען המפר בחקירתו כי מקור הכספים בשכר עבודתו ובכספים מקרן שהשתחררה. בדיון בפני הוועדה טענו באי כוחו כי הכספים שנתפסו בסך 50,000 אירו מקורם בהלוואה שהמפר לוה מחברו. לביסוס טענתם, הוצגו לוועדה ביום הדיון הסכם הלוואה בין המפר לחברו וכן מסמך המעיד על הכנסותיו של המלווה. לגבי 19,000 דולר הנותרים, נטען כי מדובר בכספים משכר עבודתו כשכיר.
4. לעניין יעד הכספים, המפר טען בחקירתו כי הכספים נועדו למימון טיול משפחתי באירופה וכן למימון טיפול רפואי שלו. בדיון בפני הוועדה נטען כי הכספים מיועדים לטיול משפחתי וכן לטיפולים רפואיים עבור אשתו של המפר.
5. לאחר קריאת תיק הוועדה, חקירתו של המפר ושמיעת טענות ב"כ המפר ביום הדיון, החליטה הוועדה שלא לקבל את גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים, שכן המפר לא סיפק אסמכתאות רלוונטיות אשר הניחו את דעתה של הוועדה. המפר לא הציג כל אסמכתא המעידה על הכנסותיו (כגון תלוש שכר) או תדפיס על משיכת הכספים מהקרן (או אסמכתא כלשהי לקיומה של הקרן) המאמתים את גרסתו לעניין מקור הכספים. יתרה מכך, טענת המפר, כי חלק מהכספים לוה מחברו, הועלתה לראשונה רק בדיון מול הוועדה דבר המעלה ספקות בעיני הוועדה באשר לאמינותה של גרסה זו.

6. גם לעניין יעד הכספים, המפר לא הציג בפני הוועדה אסמכתאות לביסוס טענתו לרבות אישורים על המצב הבריאותי שלו או של אשתו או חשבוניות בגין טיפולים רפואיים או כל מסמך אחר אשר יוכל לתמוך בטענה זו. כמו כן, לא הוצג כל מסמך המעיד על הזמנת טיול משפחתי מיועד באירופה (כגון כרטיסי טיסה, אישורי הזמנת מלון וכו').

7. לאור האמור לעיל הוועדה דוחה את גרסת המפר לעניין מקורם של הכספים או יעדם.

8. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הכיר את חובת הדיווח ברוסיה, אולם לא ידע על החובה בישראל. בנוסף ציין כי לא ראה את שלטי המכס בשדה התעופה המיידעים בדבר חובת הדיווח. לדבריו, ערך בדיקה באינטרנט אך לא מצא התייחסות לחובת ההצהרה על כספים. בדיון בפני הוועדה טענו באי כוחו כי הוא הוטעה על ידי סוכן הנסיעות שמכר לו את חבילת התיירות לישראל.

9. הוועדה לא מקבלת את גרסת המפר, לפיה לא הכיר את חובת הדיווח שכן התרשמה כי התנהלותו נגועה בחוסר תום לב. ראשית, כשנשאל המפר על ידי נציגת המכס, לפני הבדיקה, האם יש ברשותו כספים החייבים בדיווח, השיב כי ברשותו 10,000 דולר (סכום שהוא מתחת לסף הדיווח בישראל). שנית, העובדה כי המפר ידע על חובת הדיווח ברוסיה, ונמנע מלודא מהי החובה הקיימת בעת הכניסה לישראל. לעניין זה יצוין, כי אין הוועדה יכולה לקבל טיעון כללי ומתחמק של "בדקתי באינטרנט ולא מצאתי" או "שאלתי את הסוכן והוא הטעה אותי" מאדם שמרבה לנסוע ומודע לעצם קיומה של חובת ההצהרה. התנהלות זו מעוררת ספק כבד לגבי אמינות גרסתו בכלל ובפרט בקשר למקור הכספים ויעדם.

10. יתרה מזאת, הוועדה רואה בחומרה את העובדה שהמפר מילא הצהרה כוזבת למכס, שבה נשאל מפורשות בשפה הרוסית האם קיימים בידיו כספים (מזומנים, המחאות בנקאיות, המחאות נוסעים) בסכום העולה על 100,000 ש"ח והוא השיב שלא. טענות באי כוחו כי המפר שתה אלקוהול במהלך הטיסה ולא התייחס ברצינות למילוי הטופס מכיוון שלא רצה להתעכב בשדה ואולי אף חשב בטעות כי מדובר ב- 100,000 דולר, אינן מהוות נימוקים המצדיקים הגשת דיווח כוזב בנסיבות העניין ובמיוחד כשמדובר בסכום משמעותי.

11. בנוסף למילוי הצהרה כוזבת כאמור, המפר לא שיתף פעולה עם בדיקת המכס. מדוח הביצוע של המכס, עולה כי גם לאחר שנשאל מפורשות ע"י בודקת המכס לגבי הסכום שהוא נושא ברשותו, בחר לשקר והשיב כי ברשותו כ- 10,000 דולר כאשר הכספים נתגלו לבסוף במזוודה שלו בבדיקה ידנית. התנהלות זו, מעוררת ספק רב באשר לחוסר המודעות הנטענת לחובת הדיווח עד כדי שניתן להסיק בנסיבות המקרה כי הכיר את חובת הדיווח לרבות הסכום עליו נדרש להצהיר וכי לא עשה כן מתוך מטרה להימנע מחובת הדיווח.

הוועדה דוחה את הסבריו של המפר לעניין זה, לפיהם הבודקת לא שאלה לגבי הסכום המדויק שנשא עמו אלא שאלה באופן כללי האם ברשותו יש כספים והוא השיב שכן מבלי לנקוב בסכום. מכל מקום, תשובה זו של המפר בנסיבות המקרה, הינה לכל הפחות

מתחמקת שכן בנסיבות המקרה, אם אכן היה לו ספק כלשהו, היה מצופה כי יברר עם בודקת המכס מהי בדיוק חובת הדיווח בישראל.

12. בהקשר זה ייאמר, כי גם אם הייתה מקבלת הוועדה את גרסת המפר בנוגע לאי ידיעתו את חובת הדיווח, הרי שלא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.

13. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

14. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

15. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העבירות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

16. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם

של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

17. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

18. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001). לאור האמור יכולה הוועדה, בנסיבות העניין, להטיל עיצום כספי של עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו המפר, דהיינו סכום של למעלה מחצי מיליון דולר.

19. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, בחנה הוועדה עיצומים כספיים שהוטלו במקרים דומים:

19.1 בוועדת עיצומים מיום 14.6.2015 בעניין **מר מחמד אל עמרני** יצא המפר מישראל כאשר ברשותו סך של 98,000 דולר אשר הוסלקו מתחת למכסה תיבת ההילוכים ברכב. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסך 95,000 ש"ח לאחר שלא קיבלה את גרסת המפר בעניין יעד הכספים, אך קיבלה את גרסתו לעניין מקורם וכן התחשבה בנסיבותיו האישיות של המפר.

19.2 בוועדת עיצומים מיום 14.5.2015 בעניין **מר Michel Dabi** נכנס המפר לישראל כאשר ברשותו סך של 448,000 אירו אשר הוחבאו בכבודתו בתוך 6 זוגות מכנסיים. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסך 350,000 ש"ח לאחר שלא קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ואת העובדה כי המפר היה מודע לחובת הדיווח. באותו מקרה הוועדה התחשבה לקולה בשיתוף הפעולה המלא של המפר עם אנשי המכס וכן בנסיבותיו האישיות.

19.3 בוועדת עיצומים מיום 25.7.2013 בעניין **מר Dan Marciano Joseph**, נכנס המפר לישראל כשברשותו כספים בסך שווה ערך ל- 343,135 ש"ח. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסך 75,000 ש"ח לאחר שלא קיבלה טענת המפר בדבר היעדר היכרותו עם חובת הדיווח ושקלה לחומרה את חוסר שיתוף הפעולה שלו עם אנשי מכס. באותו מקרה הוועדה קיבלה את גרסת המפר בעניין מקור ויעד הכספים והתחשבה בנסיבותיו האישיות של המפר.

19.4 בוועדת עיצומים מיום 22.12.2010 בעניין **מר אולג רבינוביץ'** נכנס המפר לישראל כשברשותו כספים בסך שווה ערך ל- 110,566 ש"ח. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסך 30,000 ש"ח, כלומר פי 3 מהסכום שלא דווח עליו, לאחר שלא קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ואת העובדה כי המפר היה מודע לחובת הדיווח. כמו כן, הוועדה שקלה לחומרה את חוסר שיתוף הפעולה שלו עם אנשי המכס.

20. הוועדה סבורה, כי ראוי וסביר במקרה זה לאור נסיבותיו החמורות ולאור סכום ההפרה הגבוה שבו מדובר וחוסר שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס, להטיל עיצום כספי משמעותי, על מנת למנוע מצב בו ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח, תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור.

21. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין כפי שפורטו לעיל. מחד שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את אי קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי המפר היה מודע לחובת הדיווח, את העובדה כי הגיש דיווח כוזב למכס ולא שיתף פעולה עם אנשי המכס, את חוסר מהימנות גרסתו והעדר מסמכים התומכים בה. מאידך שקלה הוועדה לקולא את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר.

22. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 200,000 ש"ח.

23. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

24. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

קובי יחב

יו"ר

ציון אפרתי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 50/15, מתאריך 24.08.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 14.8.2015 נכנס המפר לישראל ועבר במסלול הירוק, כשברשותו 6,650 אירו (שווה ערך ל- 29,996 ש"ח) מעל לסף החייב בדיווח, מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 6,650 אירו (שווה ערך ל- 29,996 ש"ח) בא.ב.ת. 598886.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Brice Bechet (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 14.8.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 24.8.2015.
3. הוועדה קיבלה את גרסת המפר כי מקור הכספים בעסקו בצרפת ובכספים שקיבל מאביו וכי הם נועדו לסייע להורי אשתו בתשלום שכר דירה ולהוצאות במהלך חופשתו בישראל זאת לאור המסמכים שהוצגו בפניה שתמכו בטיעוני המפר ולאור התרשמותה מהמפר.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא הכיר את חובת הדיווח בישראל ולא ראה את שלטי המכס בשדה התעופה המיידיעים בדבר חובת הדיווח.
5. לעניין נושא המודעות יצוין כי חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים,

על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

8. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and

dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

10. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה ואת נסיבות המקרה בכללותן.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה, להשית על המפר עיצום כספי בסך 3,000 ש"ח בלבד.
13. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 51/15, מתאריך 03.09.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 23.6.2015 נכנס המפר מעזה לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו כספים בסך של 18,000 ש"ח במזומן, עליהם לא דיווח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפסו 6,000 ש"ח בא.ב.ת. 403-520.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עאדל נמלה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 24.8.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 3.9.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו, והם נועדו לקניית סחורה בישראל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא היה מודע לחובת הדיווח וכי זוהי כניסתו הראשונה לישראל מזה כ- 8 שנים. בנוסף ציין כי לא ראה את השלטים במעבר המפרטים את החובה האמורה.
5. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר,

ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה
(כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה
הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי
זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף הפעולה של המפר עם הרשויות וכן את מכלול
נסיבות העניין.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,000
ש"ח.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי
נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו
לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 52/15, מתאריך 03.09.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 24.8.2015 נכנס המפר לישראל דרך מעבר ארז, והצהיר על סכום כסף בסך 150,000 ש"ח. בספירה נתגלה כי ברשותו כספים בסך של 304,800 ש"ח במזומן, משמע, נמצאו ברשותו 154,800 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך נתפסו 292,800 ש"ח בא.ב.ת. 403519.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מנהל שחיבר (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים לישראל מעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 24.8.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 3.9.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו, והם נועדו לרכישת משאית חדשה, חלקי חילוף וציוד לתחזוקת המשאיות שברשותו. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה וזאת גם בהתבסס על אסמכתאות שהוצגו.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח אך עקב חוסר ריכוז דיווח רק על הכספים שנועדו לרכישת משאית.
5. לעניין טענתו זו של המפר יצוין כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. זאת ועוד, בנסיבות דנן, הוועדה החליטה שלא לקבל את הסברו של המפר להגשת דיווח כוזב. לאחר שהמפר הגיע לעמדת המכס הוא ביקש למלא בטופס הדיווח סכום של 150,000 ש"ח, אך בבדיקה נמצאו 154,800 ש"ח נוספים אותם ביקש המפר להוסיף לטופס בטענה כי שכח מהם. בנסיבות אלו, בהן מדובר מסוחר המודע לחובת ההצהרה, אין הוועדה יכולה לקבל טיעון של "שכחתי" והיא רואה בהתנהלות זו של המפר נסיבה מחמירה לעניין גובה העיצום. הוועדה מדגישה כי על המדווח חלה החובה לוודא כי הוא מגיש דיווח נכון ומדויק.

7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי הגבוה של ההפרה, את העובדה שהמפר הצהיר בטופס ההצרה סכום שגוי למרות שהיה מודע לחובת הדיווח, את היות ההפרה הפרה ראשונה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, וכן את מכלול נסיבות העניין.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 60,000 ש"ח.
11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 53/15, מתאריך 03.09.15

המקרים המהווים הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 30.8.2015 יצא המפר מישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו כספים בסך של 20,240 ש"ח במזומן וכן כ- \$350, מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). בנוסף, ביום 26.8.2015 נכנס המפר לכאורה לישראל מעזה דרך מעבר ארז כשברשותו 40,000 ש"ח במזומן מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו 9,600 ש"ח בא.ב.ת. 403522.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נבהאן באבלי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מעזה לישראל והוצאתם.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 30.8.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 03.9.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים הגיעו מחסכונות ששמר בביתו ונועדו לקניית סחורה וכן לביצוע ניתוח בישראל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, זאת, בין היתר, לאור האסמכתאות שהוצגו בפניה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא היה מודע לחובת הדיווח וכי עקב הבעיה בעיניו לא שם לב לשלטים במעבר.
5. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח בשני מקרים.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום

בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה, היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה, את שיתוף הפעולה של המפר עם הרשויות, את נסיבותיו האישיות וכן את מכלול נסיבות העניין לרבות העובדה שמדובר בשתי הפרות של חובת הדיווח.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 2,000 ש"ח בלבד.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 54/15, מתאריך 03.09.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 30.8.2015 נכנס המפר מעזה לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו 15,000 ש"ח עליהם לא דיווח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 3,000 ש"ח בא.ב.ת. 403521.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עיאד שפיק (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 30.8.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 30.9.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו, וכי כספים אלו נועדו לתשלום בעבור קניית סחורה לעסקיו. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הוא מודע לחובת הדיווח ותמיד נוהג לפעול לפיה, אולם הפעם היה טרוד בעניין אישי ולכן שכח לדווח על הכספים.
5. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם הרשויות וכן את מכלול נסיבות העניין. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 500 ש"ח בלבד.

8. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
9. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 55/15, מתאריך 09.09.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 3.8.2015 יצא המפר מישראל יחד עם גיסו דרך מעבר הירדן. ברשותם של השניים היה סכום כולל של 32,095 דולר (שווה ערך ל- 125,170 ש"ח). ברשותו של המפר לכאורה היה סכום של כ- 12,000 דולר אמריקאי. ברשות גיסו היה סכום של 20,000 דולר אמריקאי, השייכים, לדבריו למפר לכאורה. המפר לכאורה לא דיווח על הוצאת הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך נתפסו 5,350 דולר (שווה ערך ל- 20,763 ש"ח) בא.ב.ת. 0723437.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יונס אסרוף (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לירדן.
2. ביום 3.8.2015 עבר המפר במעבר הירדן לכיוון ירדן, מלווה בגיסו, כשברשותם 32,095 דולר אמריקאי (שווה ערך ל-125,170 ש"ח) מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר וגרסת גיסו נשמעו בחקירתם מיום 3.9.2015 וכן השמיע המפר את טענותיו בדיון בפני הוועדה ביום 9.9.2015.
4. השניים טענו כי מטרת הנסיעה לירדן עם הכספים הייתה לבחון עסקה של רכישת קרקע בירדן.
5. לעניין מקור הכספים, טען גיסו של המפר בחקירתו כי כל הכספים שייכים למפר אותם חילקו ביניהם במהלך הנסיעה למעבר הירדן מטעמי הנוחות ומחששו של המפר להחזיק סכום גדול במקום אחד. לעומת זאת, טען המפר כי רק 20,000 דולר שייכים לו ומקורם במכירת נדל"ן שביצע לאחרונה. יתרת הכספים, לדבריו שייכים לגיסו. לתימוכין לעניין מקורם הלגיטימי של הכספים, הציג המפר בפני הוועדה הסכם מכר של מקרקעין וכן תדפיס מהבנק המראה על משיכת כספים מחשבונו. בנוסף, הציג בפני הוועדה אישור המרת כספים לכ- 18,000 דולר לשם תמיכה בגרסתו כי רק חלק מהכספים מסך כל הכספים נשוא הדיון, שייכים לו.
6. עוד טען המפר שלא הייתה לו שום כוונה לפצל כספים או להפר את חובת הדיווח. לדבריו, הם זומנו לחקירה לאחר שהבחינו עובדי המכס כי השניים מעבירים ביניהם כספים מחוץ לחלון המכס. לפיכך, לו רצו לפצל את הכספים בכוונה, היו עושים זאת מראש ולא מול

חלון המכס. הוועדה לא קיבלה את טענתו זו של המפר לעניין זה. הכספים חולקו ביניהם מראש עוד במהלך הנסיעה באופן שמרבית הכספים היו ברשותו של גיסו של המפר. השניים העבירו ביניהם את הכספים פעם נוספת מול חלון המכס כך שמרבית הכספים עברו אל המפר לאחר שהבינו כי יזומנו לחקירה.

7. הוועדה לא השתכנעה מטענת המפר, לפיה מדובר בכספים נפרדים שכן לא הוצגו אסמכתאות כלשהן אשר יהיה בידן להבהיר כיצד גיסו של המפר, אשר עובד משרד החינוך קשור להשקעות בנדל"ן או לעסקו של המפר. לא הוצגה אסמכתא כלשהי, אישור משיכה או המרת הכספים לדולרים השייכים, כביכול, לגיסו של המפר. אישור המרת חלק מהכספים (לכ-18,000 דולר) ביום של ההפרה, אשר הוצג על ידי המפר, אין בידו להצביע על כך שמדובר בכספים נפרדים. לפיכך, החליטה הוועדה כאמור לראות בסכומים שנתפסו כסכום אחד כולל, אשר היה שייך למפר, וחולק בין המפר וגיסו.

8. יחד עם זאת, הוועדה מצאה כמהימנה את גרסתו של גיסו של המפר כפי שנמסרה בחקירתו, לפיה מדובר בסכום אחד השייך למפר שמקורו בעסקו של המפר ואשר נועד לקניית נדל"ן בירדן, אך הוא חולק בין השניים בשל חששו של המפר לשאת לבדו סכום גדול וכן מטעמי נוחות כפי שהוסבר בחקירה.

9. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 100,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לירדן או נכנס מירדן לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

11. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

12. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

13. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

14. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה העובדה שהשתכנעה מהסבריו של גיסו של המפר לעניין הסיבה לחלוקת הכספים בין המפר לגיסו, את העובדה שקיבלה את טיעוניו של המפר לעניין מקורם הלגיטימי של הכספים ויעדם אשר נתמכו באסמכתאות מפורטות, את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה וכן את מכלול נסיבות העניין.

15. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 5,000 ש"ח בלבד.

16. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
17. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 56/15, מתאריך 09.09.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 4.9.2015 יצא המפר מישראל לעזה דרך מעבר ארז כאשר ברשותו 306,500 ש"ח וכן 1,800 דולר (שווה ערך ל- 7,068 ש"ח) במזומן. המפר לכאורה הגיש את טופס הדיווח למכס מבלי לציין את סכום הכספים וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך נתפסו 300,000 ש"ח ו- 1,800 דולר בא.ב.ת 403523.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סאמי בראווי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 4.9.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 9.9.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מקור הכספים מעסקיו והם נועדו לקניית סחורה בישראל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. המפר לכאורה טען כי בטעות הגיש את טופס הדיווח ללא ציון סכום הכספים. לדבריו, בן דודו מילא עבורו מראש את כל הפרטים הנדרשים בשני טפסי דיווח גם על הכספים שהכניס לישראל יום לפני וגם על הכספים שהוציא ממנה מלבד הסכום שהמפר צריך היה להשלים. בכניסתו לישראל, השלים המפר את הטופס כנדרש, אך ביציאה מישראל שכח לעשות זאת והגיש את הטופס ללא ציון סכום הכספים.
5. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין הטעות באי ציון הסכום בטופס הדיווח. יחד עם זאת, הוועדה מדגישה כי על המדווח חלה החובה לוודא כי הינו מגיש טופס דיווח מלא על כל פרטיו, נכון ומדויק.
6. לעניין טענתו זו של המפר יצוין כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת

שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, קבלת גרסתו לעניין הטעות שבהגשת טופס הדיווח ללא ציון הסכום, את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס, את העובדה כי מדובר בהפרתו הראשונה של המפר וכן את מכלול נסיבות העניין.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 5,000 ש"ח בלבד.

11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 57/15, מתאריך 16.09.15

המקרה מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 10.9.2015 נכנס המפר לישראל מאנגליה ועבר במסלול הירוק כשברשותו כספים בסך של כ- 56,000 דולר (שווה ערך ל- 217,336 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו כספים בסך של 30,000 דולר בהוראת הגובה בא.ב.ת. 584115.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פיליפ-חיים סולומון (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 10.9.2015 עבר המפר לכאורה במסלול הירוק כשברשותו כספים בסך של כ- 56,000 דולר (שווה ערך ל- 217,336 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם לישראל, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 10.9.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 16.9.2015 באמצעות בא כוחו.
4. לעניין מקור הכספים, טען המפר כי 50,000 דולר שייכים לממשלת מרכז אפריקה ולא נועדו לשימוש בישראל והיתר שייכים לו להוצאותיו האישיות במהלך נסיעתו.
5. לאחר קריאת תיק הוועדה, חקירתו של המפר ושמיעת טענותיו של בא כוחו ביום הדיון, החליטה הוועדה לקבל את גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים וזאת נוכח העובדה שמצאה את גרסתו מהימנה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי אינו מכיר את חובת הדיווח ולא את החוק לאיסור הלבנת הון וכן כי סבר שאינו נדרש להצהיר במכס בשל כך שיש ברשותו דרכון דיפלומטי.
7. לעניין זה יש לציין כי הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת

שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

10. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקף ההפרה, את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה, את שיתוף הפעולה של המפר עם הרשויות, את התרשמותה מתום ליבו של המפר ואת העובדה שקיבלה את גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים, כמו גם את מכלול נסיבות העניין. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 4,000 ש"ח בלבד.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן

חברה

קובי יהב

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 58/15, מתאריך 21.09.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 18.9.2015 נכנס המפר לישראל ועבר במסלול הירוק כאשר ברשותו 32,400 דולר (שווה ערך ל- 125,161 ש"ח), מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו מידיו 6,700 דולר (שווה ערך ל- 25,882 ש"ח) בא.ב.ת 584167.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נפתלי רבינוביץ' (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 18.9.2015 נכנס המפר לישראל ועבר במסלול הירוק כאשר ברשותו 32,400 דולר (שווה ערך ל- 125,161 ש"ח), עליהם לא הצהיר, בניגוד לסעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה במכתב שהעביר בא כוחו לוועדה. המפר לא הגיע לדיון בוועדה למרות שזומן לדיון.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקורם בחסכוניותו מעבודתו בארה"ב וכי הם יועדו להוצאות מחייה בישראל לתקופה של כששה חודשים. עוד טען כי אין לו חשבון בנק בישראל. המפר טען כי יש ברשותו אסמכתאות לעניין מקור הכספים, אך הוא לא הספיק להעבירן עד למועד הדיון בוועדה. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי אינו מכיר את חובת הדיווח בגין הכנסת כספים במזומן לישראל.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקף ההפרה, את היות ההפרה ראשונה, את העובדה שקיבלה, מחמת הספק, את גרסת המפר בעניין מקור ויעד הכספים, וכן את מכלול נסיבות העניין.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 8,000 ש"ח.
11. החלטת הוועדה נמסרה לבא כוח המפר טלפונית מיד לאחר הדיון בוועדה, והוא עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן

חברה

מר יוסי בן ישי

יו"ר

מר ציון אפרתי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 59/15, מתאריך 06.10.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 27.9.2015 נכנס המפר לישראל ועבר במסלול הירוק באולם הנוסעים בנתב"ג כאשר ברשותו 34,000 דולר (שווה ערך ל-134,226 ש"ח), מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 9,300 דולר (שווה ערך ל-36,725 ש"ח) בא.ב.ת. 593829.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר משה בניטה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 27.9.2015 נכנס המפר לישראל ועבר במסלול הירוק כאשר ברשותו 34,000 דולר (שווה ערך ל-134,226 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 29.9.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 6.10.2015.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר כי מקור הכספים בעסקו בארצות הברית וכי הם נועדו לסייע להוריו וזאת לאור המסמכים שהוצגו בפניה שתמכו בטיעוני המפר ולאור התרשמותה מהמפר.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען, כי לא הכיר את חובת הדיווח וכי לא ראה את השלטים הפזורים ברחבי שדה התעופה.
6. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ואת נסיבות המקרה בכללותן לרבות את נסיבותיו האישיות של המפר.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה, להשית על המפר עיצום כספי בסך 3,500 ש"ח.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 60/15, מתאריך 06.10.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 7.10.2015 יצא המפר מִישראל לעזה דרך מעבר ארז כאשר ברשותו 139,000 ש"ח במזומן, מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך נתפסו 127,000 ש"ח בא.ב.ת. 403524.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עיד ריפי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 8.10.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 14.10.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מקור הכספים מעסקיו והם נועדו לקניית תמרים בישראל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה, זאת, בין היתר, לאור האסמכתאות שהציג.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי הכיר את חובת הדיווח בכניסה לישראל ושותפו העסקי אף דיווח על הכנסת הכספים. לטענתו, סבר שאין צורך להצהיר פעם נוספת על אותם כספים ביציאה מישראל.
5. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר,

ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה
(כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה
הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי
זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס, את
נסיבותיו האישיות וכן את מכלול נסיבות העניין.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 5,000 ש"ח
בלבד.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי
נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו
לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

ציון אפרתי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 61/15, מתאריך 26.10.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום ה- 19.10.2015 נכנס המפר לישראל דרך מעבר גבול נהר הירדן כשברשותו כספים בסך של 32,000 דינר ירדני ו- 27,470 דולר (שווה ערך ל- 278,781 ש"ח) וביקש לדווח על הכספים שברשותו. אולם, מאחר ובאותו היום לא דיווח על אותם הכספים ביציאה מישראל בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"), נתפסו 32,000 דינר ירדני (שווה ערך ל- 173,241 ש"ח) בא.ב.ת. 723289.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חסאן אבו שחאדה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לירדן.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 19.10.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 26.10.2015.
3. לעניין מקור הכספים, טען המפר כי מקורם בעסקיו וכי הם נארוזו בכבודתו בטעות על ידי אשתו. המפר פירט בהרחבה לעניין זה. הוועדה קיבלה את הסבריו של המפר לעניין הטעות ואת גרסתו לעניין מקור הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובה זו לפיכך כשחזר מהירדן ניגש לדווח על הכספים שברשותו.
5. לעניין אי ההצהרה על הוצאת הכספים מישראל לירדן, טען המפר כי לא ידע על הימצאות כספים ברשותו וכי הדבר נודע לו רק לאחר הבדיקה שנערכה בצד הירדני. הוועדה לא מקבלת טענה זו, מאחר ועל היוצא מישראל חלה חובה ואחריות לוודא ולדעת מה הוא נושא בכבודתו.
6. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 100,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לירדן או נכנס מירדן לישראל), והשני, אי דיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה זה שני התנאים התקיימו ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול, הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת

שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה שהמפר הצהיר על אותם הכספים בכניסתו לישראל, את היות ההפרה הפרתו הראשונה, את קבלת טענותיו לעניין מקור הכספים, את קבלת גרסתו לעניין הטעות שבאי דיווח על הכספים ביציאה מישראל, את שיתוף פעולתו עם אנשי המכס וכן את מכלול נסיבות העניין.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 10,000 ש"ח.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 62/15, מתאריך 16.11.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 11.11.2015 נכנס המפר לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו כספים בסך של 100 דולר ו- 5,000 אירו (שווה ערך ל-21,347 ש"ח). זאת, מבלי שדיווח על הכנסתם לישראל, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). ברשות המפר לכאורה נתפסו 9,220 ש"ח בא.ב.ת 606380.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר היתם אבו עריף (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל מעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 11.11.2015 וכן הובאה במכתב ששלח לוועדה ביום 15.11.2015. המפר לא נכח בדיון בפני הוועדה ביום 16.11.2015 מכיוון שחזר לנורבגיה, שם הוא מתגורר.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי את הכספים קיבל מאמו, בעקבות מכירת מגרש של המשפחה וכי הם נועדו לצורכי מחייתו בנורבגיה. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא היה מודע לחובת הדיווח וכי חשב שהשלטים שראה במעבר הגבול בעניין חובת הדיווח מתייחסים לסוחרים בלבד. הוועדה לא קיבלה טענתו זו של המפר במיוחד לאור העובדה כי הוא עו"ד במקצועו. הוועדה מציינת, כי השלטים במעבר הגבול כתובים בשפה הערבית באופן ברור ולא נאמר בהם כי הם מתייחסים לסוחרים בלבד.
5. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש שיתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח, העומד על 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל; והשני, אי דיווח על כספים אלו.
6. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה אכן התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח פעמיים, פעם אחת בכניסתו לישראל ופעם שנייה בצאתו ממנה.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום של הלבנת הון. זאת, משום שמדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא

תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. אשר על כן, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים לישראל וממנה, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. כן הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום שלעיל כאשר ההפרה היא הפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

9. במקרה הנוכחי שקלה הוועדה, במסגרת מכלול נסיבות העניין, את היקפה הכספי של ההפרה; את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה; את העובדה שטענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים – התקבלו; וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,800 ש"ח.

11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו אליו בהמשך.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 63/15, מתאריך 16.11.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 11.11.2015 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו כספים בסך של 620 ש"ח במזומן וכן 5,000 דולר. זאת, מבלי שדיווח על הכנסתם בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). מרשות המפר לכאורה נתפסו 7,822 ש"ח בא.ב.ת. 403525.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר וסאם עליאן (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל מעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 11.11.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 16.11.2015, על-ידי בא-כוחו, עו"ד עומר יונה.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו וכי הם נועדו לרכישת מוצרי חשמל בישראל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח אך מכיוון שהיה עייף, שכח לדווח על הכספים. הוועדה אינה מקבלת את טענת המפר בעניין זה, לאור העובדה שמדובר באיש עסקים הנכנס ויוצא מן הארץ לעיתים תכופות ומכיר היטב את חובת הדיווח החלה עליו.
5. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש שיתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח, העומד על 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל; והשני, אי דיווח על כספים אלו.
6. אין חולק כי תנאים אלה מתקיימים במקרה הנוכחי. לפיכך קובעת הוועדה, כי המפר הפר את חובת הדיווח פעמיים, פעם אחת בכניסתו לישראל ופעם שנייה בצאתו ממנה.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום של הלבנת הון. זאת, משום שמדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. אשר על כן, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים לישראל וממנה, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. כן הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום שלעיל כאשר ההפרה היא הפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
9. במקרה הנוכחי שקלה הוועדה את מכלול הנסיבות הרלוונטיות לרבות היקפה הכספי של ההפרה; קבלת טענתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים; את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה; העובדה שהמפר הוא איש עסקים המרבה בנסיעות ומכיר את חובת הדיווח החלה על העברת כספים במעבר ארז; וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,500 ש"ח.
11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 64/15, מתאריך 16.11.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 11.11.2015 נכנס המפר מעזה לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו כספים בסך של 19,497 ש"ח, מבלי שדיווח על הכנסתם. זאת, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). מרשות המפר לכאורה נתפסו 6,367 ש"ח בא.ב.ת. 606381.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר בשיר ריס (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל מעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 11.11.2015 וכן באמצעות מכתב תגובה ששלח לוועדה ביום 13.11.2015. המפר עדכן כי לא יהיה נוכח בדיון בפני הוועדה מכיוון שתקופת שהותו בישראל הסתיימה ועליו לשוב למקום מגוריו בחו"ל.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מדובר בכספים שניתנו לו במסגרת עבודתו לשם כיסוי הוצאות נסיעתו לישראל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
3. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הוא היה מודע לחובת הדיווח אך בטעות ובהיסח הדעת שכח לדווח.
4. הוועדה לא קיבלה את הסברו האמור של המפר לעניין העדר הדיווח. בשל משלח ידו של המפר ותדירות נסיעותיו הבינלאומיות של המפר, כמו גם הצהרתו של המפר עצמו בנוגע להכרת חובת הדיווח, אין הוועדה יכולה לקבל טיעון של "שכחתי" על הכספים שברשותו.
5. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ונדרשים שני תנאים על מנת שייקבע כי היא הופרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף דיווח של 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל; והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי תנאים אלה מתקיימים בעניינו של המפר. לפיכך, הוועדה קובעת כי המפר הפר את חובת הדיווח פעמיים, פעם אחת בכניסתו לישראל ופעם שנייה בצאתו ממנה.

6. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום של הלבנת הון. מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. אשר על כן, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים לישראל וממנה, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. כן הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום שלעיל כאשר ההפרה היא הפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את מכלול הנסיבות לרבות היקפה הכספי של ההפרה; את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה; את העובדה שטענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו; את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס; ואת מודעותו לחובת הדיווח. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,000 ש"ח.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים לבית משפט השלום תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 65/15, מתאריך 29.11.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 18.11.2015 נכנס המפר לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו כספים בסך של 15,600 ש"ח. זאת, מבלי שדיווח על הכנסתם לישראל, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). משלא הצהיר על כך נתפסו 3,600 ש"ח בא.ב.ת. 606382.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רגאאי חלו (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל מעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 23.11.2015 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 29.11.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מקורם בעסקיו וכי הם נועדו לרכישת סחורה בתל אביב.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הכיר את חובת הדיווח ואף דאג לדווח בעבר על הכספים שברשותו כשעברו את הסף הנדרש. יחד עם זאת, לטענתו, מכיוון שביום 18.11.2015 הוא לא הגיע למעבר ארז לבדו אלא יחד עם בנו העובד עמו, הוא סבר כי הוא רשאי על פי החוק לשאת סכום של עד 24,000 ש"ח ולא חלה עליו, בנסיבות העניין, חובה לדווח על הכספים. מכיוון שידע שכל אדם רשאי לשאת כספים בסך שאינו עולה על 12,000 ש"ח מבלי שיהיה מחויב בדיווח.
4. הוועדה לא קיבלה את טענתו זו של המפר. הוועדה סבורה כי פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק ואינה מתיישבת עם תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי החוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
5. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרשים שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח, העומד על 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל; והשני, אי דיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה אכן התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

6. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום של הלבנת הון. זאת, משום שמדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. אשר על כן, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים לישראל וממנה, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. כמו כן, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום שלעיל כאשר ההפרה היא הפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
8. במקרה הנוכחי שקלה הוועדה, במסגרת מכלול נסיבות העניין, את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה; את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה; את העובדה שטענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים – התקבלו; את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס; ואת מודעותו לחובת הדיווח.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,000 ש"ח.
10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו אליו בהמשך.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 66/15, מתאריך 29.11.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 24.11.2015 נכנס המפר לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו כספים בסך של 51,170 ש"ח ו- 2,500 דולר (שווה ערך ל-60,905 ש"ח). זאת, מבלי שדיווח על הכנסתם לישראל, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפסו 48,900 ש"ח בא.ב.ת. 606383.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד אבו שעבאן (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל, מעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 24.11.2015 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 29.11.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקורם בעסקיו וכי הם נועדו לרכישת סחורה. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הוא הכיר את חובת הדיווח. לדבריו, הוא אף נוהג לדווח על כספים שברשותו בכל פעם שהוא עובר במעבר ולצורך כך הוא נעזר באנשי המכס בנמצאים בדרך כלל בעמדה שבמעבר ארז. המפר טוען כי ביום ההפרה, מכיוון שלא היה איש מכס בעמדה הוא התקשה למלא את הטפסים באופן עצמאי.
5. הוועדה לא קיבלה את הסברו האמור של המפר לעניין העדר הדיווח. זאת, עקב הודאתו כי הוא מכיר את חובת הדיווח ואף לדבריו, נוהג לדווח כל פעם כשעובר במעבר. בנוסף, בהתחשב במשלח ידו של המפר, הכרוך בכניסות וביציאות תכופות לישראל וממנה, אין הוועדה יכולה לקבל מסוחר המודע היטב לחובת ההצהרה, את הטענה כי בהעדר פקיד מכס, הוא לא ידע כיצד למלא את טופס הדיווח בעצמו, הרי שהוראות החוק מחייבות את המדווח למלא את טופס הדיווח על כל פרטיו ולהגישו לפקיד המכס.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש שיתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח, העומד על 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל; והשני, אי דיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה אכן התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום של הלבנת הון. זאת, משום שמדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא

תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. אשר על כן, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים לישראל וממנה, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. כן הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום שלעיל כאשר ההפרה היא הפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
9. בקביעתה את גובה העיצום במקרה הנוכחי, שקלה הוועדה, במסגרת מכלול נסיבות העניין, את היקפה הכספי של ההפרה; את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה; את העובדה שטענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים – התקבלו; את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס; ואת מודעותו הברורה לחובת הדיווח.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 7,000 ש"ח.
11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו אליו בהמשך.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 67/15, מתאריך 29.11.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 26.11.2015 נכנס המפר לישראל ועבר במסלול הירוק כאשר ברשותו 32,000 אירו (שווה ערך ל-132,112 ש"ח). זאת, מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 10,800 אירו (שווי ערך ל-44,587 ש"ח) בא.ב.ת. 582005.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Dan Taieb (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 26.11.2015 נכנס המפר לכאורה לישראל ועבר במסלול הירוק בנתב"ג, כשברשותו 32,000 אירו (שווה ערך ל-132,112 ש"ח). זאת, מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 26.11.2015 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה באותו היום.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, לאור העובדה שגרסת המפר הייתה אמינה ועקבית.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הכיר את חובת הדיווח הקיימת בצרפת ואף פיצל את הכספים שהיו ברשותו בינו לבין חברו, על מנת להתחמק מחובה זו ולהימנע מתפיסת הכספים על ידי הרשויות שם. לטענתו, לא הכיר את החובה המקבילה בישראל.
6. הוועדה אינה מקבלת את טענת המפר בעניין זה. כאמור, המפר הכיר את חובת הדיווח בצרפת ומצופה היה כי לכל הפחות יטרח לברר אם קיימת חובה דומה בישראל. הדברים אמורים ביתר שאת לאור העובדה שהמפר החזיק בסכום כסף גדול במזומן.
7. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת. שני התנאים הנדרשים על מנת שייקבע כי חובה זו הופרה הם אלה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני התנאים האמורים התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל

יכולת שיחזור בדיעבד. אשר על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע בית המשפט העליון (כבוד השופט מ' חשין) כך:

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד" (ע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005)).

10. נציין, כי ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה דומה קיימת במדינות רבות אחרות, לרבות בארה"ב ובמדינות אירופה. החלת חובת דיווח גם מתחייבת מן הכללים שנקבעו בידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. המלצה 32 של הארגון מתייחסת לדיווח על העברת כספים במעברי גבול וזו לשונה:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

11. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
12. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
13. בבוא הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין, לרבות היקפה הכספי של ההפרה; קבלת טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים; העובדה שמדובר בהפרה ראשונה; העובדה שהמפר הכיר את חובת הדיווח בצרפת; את העובדה שהמפר שיתף פעולה עם אנשי המכס; וכן את נסיבותיו האישיות המפר.
14. על בסיס מכלול שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 10,000 ש"ח.
15. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו אליו בהמשך.
16. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 68/15, מתאריך 06.12.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 26.11.2015 יצא המפר מישראל דרך אולם הנוסעים בנתב"ג כשברשותו סכום של 97,700 דולר (סכום שווה ערך ל- 378,978 ש"ח), עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפסו מידי 77,700 דולר (סכום שווה ערך ל- 301,398 בא.ב.ת. 599870.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי Mr. Jinhu Wang (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל. במועד ההפדה, ביקש המפר שלא להיחקר ולהמשיך ליעדו ללא עיכוב.
2. המפר לא התייצב לדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 6.12.2015 וגרסתו נשמעה, אפוא, מפיו של מיופה כוח מטעמו, רואה החשבון של החברה הישראלית.
3. לעניין מקור הכספים, טען ב"כ המפר כי מדובר בכספים שנמשכו מחשבון הבנק של החברה בישראל, אשר הזמינה את שירותי החברה הסינית שבה מועסק המפר זאת, בהתאם לסיכום מוקדם בין החברות. ב"כ המפר לא הציג כל אסמכתא שהיא, ולו לכאורית, כגיבוי לטענתו כי הכספים נמשכו מחשבון החברה הישראלית. כמי שמכהן כר"ח החברה הישראלית מצופה היה מב"כ המפר כי יציג בפני הוועדה מסמכים רלוונטיים שיוכלו לתמוך בטענותיו לעניין מקור הכספים, ולכל הפחות, להציג אסמכתא בדבר משיכת הכספים נשוא הדיון מחשבון החברה. בהעדר כל אסמכתא כזו, התקשתה הוועדה להשתכנע בדבר מקורם הלגיטימי של הכספים.
4. באשר ליעד הכספים, טען ב"כ המפר כי הם נועדו לשמש כשכר עבודה למפר ולעובדים נוספים של החברה הסינית שהגיעו עמו לישראל. כן טען, כי העובדים היו אמורים להעביר את חלק מהסכום שנשאו עימם לחברה בסין. מדובר בשתי טענות שאינן מתיישבות לגמרי זו עם זו, ועובדה זו הובהרה לב"כ המפר על ידי חברי הוועדה, במהלך הדיון.
5. כתמיכה לטענתו לעניין יעד הכספים, הציג ב"כ המפר בפני הוועדה מסמך שכותרתו "Proforma Invoice". מסמך זה נחזה להיות חשבונית תשלום עבור התקנת מעליות בישראל. לפי האמור במסמך זה, אמורה החברה הישראלית להעביר לחברה הסינית סכום של 246,000 דולר באמצעות העברה בנקאית, לחשבון בנק שפרטיו מצוינים במסמך. במסמך זה לא נמצא כל אזכור לתשלום במזומן. בנסיבות אלה, הוועדה לא ראתה במסמך

זה כאסמכתא לתמיכה בטענותיו של ב"כ מפר הדיווח. יתרה מכך, יש במסך זה כדי להצביע על כך שהכספים יעברו בהעברה בנקאית.

6. מסמך זה היה המסמך היחיד שהגיש ב"כ המפר. לא הוצגה על ידו כל אסמכתא נוספת המצביעה על כך שהמפר קיבל את הכספים מהחברה הישראלית תמורת עבודתו. העדרה של אסמכתא כאמור תמוהה במיוחד לאור העובדה שמדובר בסכום כסף משמעותי ביותר, אשר לפי הנטען שולם במזומן ונמשך מחשבון בנק החברה בישראל. ב"כ המפר לא הציג תכתובת רשמית או אפילו תכתובת דוא"ל המאששת את טענותיו, אישור בכתב על קבלת הכספים על ידי המפר או כל אסמכתא אחרת שתתמוך בטענותיו לעניין יעד הכספים. בנסיבות אלה, הוועדה אינה מקבלת את טענותיו של ב"כ המפר בנוגע ליעד הכספים.

7. לשם שלמות התמונה יצוין, כי ב"כ המפר אישר כי הוא ידע מבעוד מועד על הדיון העתידי להתקיים בפני הוועדה וכי ביום הדיון נתנה הוועדה לב"כ המפר אורכה של כשעה, על מנת לנסות ולספק אסמכתא כלשהי לביסוס גרסתו. גם לאחר ההשחות הנוספת שניתנה לו לצורך איתור מסמכים רלוונטיים לא הגיש ב"כ המפר לוועדה אסמכתא כלשהי לביסוס טענותיו ולדבריו, לא הצליח ליצור קשר עם גורמים רלוונטיים בחברה שיוכלו לשלוח לו את המסמכים.

8. ב"כ המפר לא ידע לומר אם המפר היה מודע לחובת הדיווח, שכן כלל לא דיבר עם מפר. בנסיבות אלה, בהן נשא המפר עמו סכום כסף משמעותי במזומן מצופה היה ממנו, לכל הפחות, כי יברר אם קיימת חובת דיווח וינהג על פיה.

9. לעניין המודעות לחובת הדיווח יצוין, כי חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת. משכך, על מנת שייקבע כי היא הופרה, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כל שנדרש הוא לקבוע כי הוכנסו או הוצאו מישראל כספים בסכום של 100,000 ₪ ומעלה וכי כספים אלה לא דווחו כנדרש. כאמור, במקרה הנוכחי, קבעה הוועדה כי מפר הדיווח נכנס עם כספים לישראל ולא דיווח על הכנסתם.

10. העברת כספים דרך מעברי גבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן מדובר דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. לפיכך, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול. חשיבותו של משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון הוכרה על ידי בית המשפט העליון, שקבע באחת הפרשות כך :

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא יכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים

ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד" (ע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005)).

11. נציין, כי ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה דומה קיימת במדינות רבות אחרות, לרבות בארה"ב ובמדינות אירופה. החלת חובת דיווח גם מתחייבת מן הכללים שנקבעו בידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. המלצה 32 של הארגון מתייחסת לדיווח על העברת כספים במעברי גבול וזו לשונה :

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

12. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

13. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו (קרי, כ- 400,000 דולר), לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

14. לאור האמור, בבואה לקבוע את גובה העיצום הכספי, שקלה הוועדה את נסיבות המקרה שהנין חמורות במיוחד. ברשות המפר נתפס סכום כסף משמעותי והיקף ההפרה משמעותי אף הוא. המפר נמנע מלמסור גרסה לעניין מקור או יעד הכספים, הסבריו של ב"כ המפר לעניין זה לא היו עקביים, לא גובו באסמכתאות מתאימות והאסמכתא היחידה שהציג מצביעה על כך שהכסף יועבר באמצעות העברה בנקאית. בנסיבות אלה הוועדה החליטה שלא לקבל את גרסת ב"כ המפר לעניין מקור ויעד הכספים. כשיקול לקולא, נלקחה בחשבון העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר.

15. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה זה בחנה הוועדה החלטות קודמות בהן הוטלו עיצומים כספיים משמעותיים בשל נסיבות חמורות של המקרה:

a. בהחלטה מיום 14.5.2015 נדון עניינו של **מר Michel Dabi**, אשר נכנס לישראל כשברשותו סכום כספי בסך שווה ערך ל- 1,930,880 ש"ח. **הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסך 350,000 ש"ח**. העיצום נקבע בהתחשב בכך שגרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים נדחתה ובהתחשב בכך שהמפר היה מודע לחובת הדיווח. הוועדה לקחה בחשבון, כשיקול לקולא, את שיתוף הפעולה המלא של המפר עם אנשי המכס ואת נסיבותיו האישיות.

b. בהחלטה מיום 25.7.2013 נדון עניינו של **מר Dan Marciano Joseph**, שנכנס לישראל כשברשותו כספים בסך שווה ערך ל- 343,135 ש"ח. **הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסך 75,000 ש"ח** לאחר שלא קיבלה את טענתו כי לא הכיר את חובת הדיווח ושקלה כשיקול לחומרה את חוסר שיתוף הפעולה שלו עם אנשי מכס. באותו מקרה קיבלה הוועדה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וכן התחשבה בנסיבותיו האישיות.

c. בהחלטה מיום 31.10.2012 נדון עניינו של **מר ולדימיר רבייב**, אשר נכנס לישראל כשברשותו כספים בסכום של 156,000 ש"ח. **הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסכום השווה לכספים אשר נתפסו בסך 57,960 ש"ח** לאחר שלא קיבלה את גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים.

d. בהחלטה מיום 22.12.2010 נדון עניינו של **מר אולג רבינוביץ'**, אשר נכנס לישראל כשברשותו כספים בסך שווה ערך ל- 110,566 ש"ח. **הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסך 30,000 ש"ח, כלומר פי 3 מהסכום שלא דווח עליו**, לאחר שדחתה גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ולקחה בחשבון שיקוליה את מודעותו של המפר לחובת הדיווח. עוד נשקל לחומרה חוסר שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס.

16. סיכומו של דבר, לאור מכלול נסיבות העניין סבורה הוועדה כי יש להטיל על המפר עיצום כספי משמעותי, שישקף את חומרת המקרה וירתיע אחרים מפני הפרת חובת הדיווח. הוועדה החליטה להשית על המפר עיצום כספי בסכום השווה לכספים אשר נתפסו- 77,700 דולר.

17. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו לב"כ המפר מיד לאחר הדיון בוועדה. ב"כ המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

18. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים בתוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 69/15, מתאריך 06.12.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 1.12.2015 נכנס המפר מעזה לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו 3,000 דולר ירדני, 320 דולר ו- 350 ש"ח (סכום שווה ערך ל- 17,991 ש"ח), עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפסו מידיו 950 דולר ירדני (סכום שווה ערך ל- 5,193 ש"ח) בא.ב.ת. 606385.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חסן פרעאוי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מעזה לישראל.
2. המפר לכאורה לא הגיע לדיון שהתקיים בפני הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 6.12.2015. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 01.12.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר לכאורה כי חלקם שייך לו וחלקם האחר שייך לאחיו, המתגורר בירדן. לטענתו, ביום ההפרה הוא היה בדרכו לירדן ומשם למצרים בכדי לתת כסף לאחיו וכן לאשתו ולשלושת ילדיו.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי זוהי הפעם הראשונה בה הוא עובר במעבר ארז, כי אינו מכיר את חוק איסור הלבנת הון ולא ראה את השילוט במעבר המורה על חובת הדיווח.
5. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי היא הופרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח (העומד על 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל); והשני, אי דיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה זה שני התנאים התקיימו ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זוהי דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

7. בבוא הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי נשקלו מכלול נסיבות העניין, לרבות העובדה שמדובר בהפרה ראשונה מצידו של המפר; את העובדה שסכום ההפרה הוא נמוך; את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס; ואת העובדה שהסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו.
8. על בסיס מכלול שיקולים זה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,500 ש"ח בלבד.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 70/15, מתאריך 06.12.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 1.12.2015 נכנס המפר לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו 670 ש"ח ו- 4,900 דולר (סכום שווה ערך ל- 19,677 ש"ח), עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). משלא הצהיר על הכספים שברשותו, נתפסו מידיו 2,000 דולר (סכום שווה ערך ל- 7,758 ש"ח) בא.ב.ת 606387.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד מוגרבי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מעזה לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 2.12.2015 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 6.12.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקורם בעסקיו וכי הם נועדו עבור רכישת סחורה חדשה בירדן ובטורקיה. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הוא אינו מודע לחובת הדיווח מכוח חוק איסור הלבנת הון וכי מעולם לא שם לב לשלטים במעבר הגבול, אף על פי שהוא נוהג לעבור בו כפעמיים בחודש. לדבריו, זוהי הפעם הראשונה בה הגיע למעבר עם סכום העובר את סף הדיווח. הוועדה התקשתה לקבל טענתו זו של המפר. בנסיבות אלו בהן המפר הוא סוחר מנוסה, הנוהג לעבור במעבר הגבול באופן תדיר ניתן לצפות כי יכיר, או לפחות יברר, אודות חובת הדיווח וסף הדיווח הקבוע בחוק וינהג על פיה. כמו כן, יצוין כי ברחבי המעבר פזורים שלטים רבים המסבירים על החובה כאמור.
5. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי היא הופרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (העומד על סכום של 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל); והשני, אי דיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה זה שני התנאים התקיימו ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זוהי דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל

יכולת שיחזור בדיעבד. לפיכך, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

7. בבוא הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה; העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר; את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים ואת שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס ואת מכלול נסיבות העניין.

8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 2,500 ש"ח.

9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 71/15, מתאריך 06.12.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 1.12.2015 נכנס המפר לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו כספים בסך של 160 דינר ירדני, 5,000 דולר ו- 1,040 ש"ח (סכום שווה ערך ל- 21,309 ש"ח). המפר לא דיווח כי הוא מחזיק בסכום זה בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפסו מידי 2,400 דולר (סכום שווה ערך ל- 9,309 ש"ח) בא.ב.ת 606386.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יוסף אבו קומבוז (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מעזה לישראל.
2. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 01.12.2015 וכן הובאה לוועדה, באמצעות מכתב מטעמו.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקורם בעסקו וכי הם נועדו לרכישת סחורה חדשה ולמימון נסיעותיו לחו"ל.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי ראה את השלטים המוצבים במעבר ומורים על חובה זו, אולם סבר כי היא חלה על מי שנושא עמו כסף ישראלי ועליו בלבד.
5. הוועדה אינה מקבלת טענה זו. במקרה דנן מדובר באיש עסקים המרבה בביקורים בארץ ואשר לדבריו ידע על חובת הדיווח על הכנסת כספים, והיה מצופה שיברר עד תום את מהותה.
6. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי היא הופרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח (העומד, כאמור, על סכום של 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל); והשני, אי דיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה זה שני התנאים התקיימו ומשכך קובעת הוועדה, כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול, היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זוהי דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. בבוא הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות היקפה הכספי של ההפרה; העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה; והעובדה שטענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים - התקבלו. מנגד, נשקלה העובדה שמדובר בסוחר, הנכנס מישראל ויוצא ממנה תדיר אשר מכיר את חובת הדיווח.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 3,000 ש"ח.
10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו אליו בהמשך.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 72/15, מתאריך 06.12.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 1.12.2015 נכנס המפר לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו 290 ש"ח ו- 5,000 דולר (שווה ערך ל- 19,685 ש"ח) עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). משלא הצהיר על הכספים שברשותו, נתפס מידיו סכום של 2,000 דולר (סכום שווה ערך ל- 7,758 ש"ח) בא.ב.ת. 606384.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר וגיה אבו זריפה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מעזה לישראל.
2. גרסתו של המפר לכאורה נשמעה בחקירתו מיום 01.12.2015 וכן הובאה לוועדה, באמצעות מכתב מטעמו.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקורם בעבודתו וכי הם נועדו לרכישת כרטיס טיסה לארה"ב והוצאות נסיעתו. הוועדה קיבלה את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. לטענת המפר, זוהי כניסתו הראשונה לישראל מזה כעשרים שנה ולפיכך, לא היה מודע לחובת הדיווח. לדבריו, מכיוון שעוכב ביציאה מעזה, מיהר ולא התעמק בשלטים הפרוסים במעבר הגבול, המורים על חובה זו.
5. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי היא הופרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח (העומד, כאמור, על 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל); והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זוהי דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

7. בבוא לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, שקלה הוועדה היקפה הכספי של ההפרה; את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר; העובדה שטענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו; את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס; ואת מכלול נסיבות העניין.

8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,750 ש"ח.

9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	עו"ד חגי מזרחי
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 73/15, מתאריך 06.12.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 6.12.2015 נכנס המפר לישראל דרך מעבר ארז, והצהיר על סכום כסף בסך 80,000 ש"ח. בספירה נתגלה כי ברשותו כספים בסך של 139,200 ש"ח במזומן, משמע, נמצאו ברשותו 59,200 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך נתפסו 59,200 ש"ח בא.ב.ת. 606383.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר איסמעיל אבו נחל (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מעזה לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 6.12.2015 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה בצהרי אותו היום.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקורם בעסקיו וכי הם נועדו לרכישת סחורה חדשה מישראל. הוועדה קיבלה את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הוא מודע לחובת הדיווח מכוח חוק איסור הלבנת הון וכי הוא נוהג לדווח על כספים מעל לסף הדיווח כנדרש. לטענתו, מכיוון ששכח את משקפיו, לא ביצע ספירה מחודשת של כלל הכספים שברשותו וביקש מעובר אורח למלא עבורו את טופס הדיווח תוך ציון הסכום שנחקק בזיכרונו.
5. הוועדה לא קיבלה את הסברו הנ"ל של המפר להגשת דיווח כוזב. מטופס דיווח מבצעי שמולא ע"י איש המכס בעת האירוע, עולה כי המפר ביקש מאדם אחר למלא עבורו את טופס הדיווח וכאשר נשאל איזה סכום לרשום בטופס הדיווח השיב המפר כי בידיו 100,000 ש"ח אך ביקש מהאדם שסייע לו לרשום כי ברשותו 80,000 ₪ בלבד. איש המכס שנכח במקום שמע את השיחה בזמן אמת ובספירה שהתבצעה נמצא אצל המפר סכום של 139,000 ש"ח. בנסיבות המתוארות לעיל, ובהתחשב בכך שמדובר בסוחר המודע לחובת הדיווח, רואה הוועדה בהתנהלותו של המפר נסיבה מחמירה לעניין גובה העיצום. הוועדה מדגישה בעניין זה, כי על המדווח חלה החובה לוודא כי הוא מגיש דיווח נכון ומדויק.
6. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי היא הופרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח (שהינו,

כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל; והשני, אי דיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה זה שני התנאים התקיימו ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

7. העברת כספים דרך מעברי גבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זוהי דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. לאור זאת, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

9. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי נשקלו מכלול נסיבות העניין, לרבות היקפה הכספי הגבוה של ההפרה והעובדה שהמפר הגיש טופס דיווח כוזב, למרות שהיה מודע לחובת הדיווח. מאידך, התחשבה הוועדה לקולא בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה וכן בעובדה שטענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 20,000 ש"ח.

11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 74/15, מתאריך 14.12.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 07.12.2015 נכנסה המפרה לישראל ועברה במסלול הירוק כשברשותה 32,500 דולר (סכום שווה ערך ל- 125,287 ש"ח) עליהם לא דיווחה בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). משלא הצהירה על הכספים שברשותה, נתפס מידיה סכום של 6,500 דולר (סכום שווה ערך ל- 25,057 ש"ח) בא.ב.ת. 589506.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' נילי גלעד (להלן: "המפרה").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה מיום 07.12.2015 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 14.12.2015, אליו התייצבה בליווי אביה.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טענה המפרה לכאורה כי מדובר הכספים שהעביר לה אביה, התומך בה כלכלית; וכי הם נועדו להוצאות שהייתה בישראל.
4. אביה של המפרה הציג בפני הוועדה מסמכים אשר יש בהם כדי לתמוך בטענותיה. הוועדה קיבלה את גרסת המפרה לעניין מקור ויעד הכספים, אשר גובתה באסמכתאות מתאימות ומצאה אותה מהימנה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טענה המפרה כי לא הייתה מודעת לחובה כאמור הן בצאתה מארצות הברית והן בהגיעה לישראל. כמו כן, טענה כי לא שמה לב לשלטים המורים על חובת הדיווח הנמצאים בכניסה למסלול הירוק בנתב"ג. יחד עם זאת ציינה בדיון בפני הוועדה כי מכירה את חובת הדיווח בכניסה לארה"ב.
6. לעניין טענתה זו של המפרה יצוין תחילה כי ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי היא הופרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.

7. יתרה מזו, המפרה ציינה בדיון כי היא הכירה את חובת הדיווח על כספים במזומן בכניסה לארה"ב. משכך, מצופה היה ממנה, לכל הפחות, לברר אם קיימת חובת דיווח בישראל ומהו סף הדיווח. הדברים אמורים ביתר שאת לאור העובדה שבכל רחבי שדה התעופה מוצבים שלטים המורים על קיומה של חובת דיווח כאמור.

8. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום של הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע בעבר כבוד השופט מ' חשין ז"ל כך -

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא יכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד". (ע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005))

10. נציין, כי ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה דומה קיימת במדינות רבות אחרות, לרבות בארה"ב ובמדינות אירופה.

11. החלת חובת דיווח גם מתחייבת מן הכללים שנקבעו בידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. המלצה 32 של הארגון מתייחסת לדיווח על העברת כספים במעברי גבול וזו לשונה :

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to

terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

12. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
13. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
14. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, שקלה הוועדה, בתוך מכלול נסיבות העניין, את היקפה הכספי של ההפרה; את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה; את קבלת טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים; את שיתוף פעולה של המפרה עם אנשי המכס; ואת העובדה שהמפרה הכירה את חובת הדיווח בחו"ל.
15. על בסיס מכלול שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך 5,000 ש"ח.
16. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפרה מיד לאחר הדיון בוועדה. המפרה עודכנה כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
17. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

מר זאב ציגלברג

יו"ר

מר ציון אפרתי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 75/15, מתאריך 14.12.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 07.12.2015 נכנס המפר לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו כספים בסך 95,000 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). משלא הצהיר על הכספים שברשותו, נתפסו מידיו 83,000 ש"ח בא.ב.ת. 606389.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יוסף סמוני (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 07.12.2015 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 14.12.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו של אביו וכי הם נועדו לקניית סחורה בישראל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא היה מודע לחובת הדיווח וכי על אף שמדובר בכניסתו השלישית לישראל, בפעמים הקודמות לא נשא כסף מזומן. עוד טען המפר, כי לא ראה את השלטים המוצבים במעבר ומתייחסים לחובת הדיווח. בנוסף, בהודעתו טען המפר כי על אף שהוא עצמו אינו מכיר את החוק אביו מכירו היטב; יחד עם זאת, בדיון שהתקיים בפני הוועדה הוסיף וטען, כי אביו עדכן אותו בדבר חובת הדיווח טרם הגעתם של השניים למעבר אולם מאחר ואביו הוא זקן והתעכב מאחוריו הוא לא ידע היכן עליו למלא את טפסי הדיווח ולכן נמנע מלדווח על הכספים שברשותו.
5. הוועדה אינה מקבלת טענה זו של המפר. בנסיבות המקרה, בהן לגרסת המפר עצמו, אביו יידע אותו מפורשות על קיומה של חובת דיווח טרם הגעתם למעבר הגבול ניתן היה לצפות כי המפר ימתין לאביו שינחה אותו היכן לדווח על הכספים; או, לכל הפחות, ינסה לברר זאת בעצמו. הימנעותו של המפר מלעשות כן מעידה על חוסר תום לב מובהק ועל ניסיון להתחמק מדיווח.
6. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי היא הופרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח, העומד על סכום של 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל; והשני, אי דיווח על

הכספים הללו. אין חולק כי תנאים אלה מתקיימים שניהם במקרה הנוכחי ולפיכך קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

7. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. לאור זאת, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית מסכום זה מקום בו מדובר בהפרה ראשונה שהיקפה הכספי אינו גדול (ראו בהקשר זה תקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

9. בקביעת גובה העיצום במקרה הנוכחי נלקחו בחשבון, במכלול נסיבות העניין, העובדה שטענת המפר לעניין מקור ויעד הכספים – התקבלה; והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה. מנגד, נלקחו בחשבון היקפה הגבוה של ההפרה וחוסר תום ליבו המובהק של המפר.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 25,000 ש"ח.

11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 76/15, מתאריך 14.12.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 08.12.2015 נכנס המפר לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו 9,430 דולר (סכום שווה ערך ל- 36,352 ש"ח); 112 דינר ירדני (סכום שווה ערך ל- 608 ש"ח); וסכום של 2,820 ₪. המפר לכאורה לא דיווח על הכספים שברשותו, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק") ומשכך נתפס מידי סכום של 7,220 דולר (סכום שווה ערך ל- 27,833 ש"ח) בא.ב.ת. 606390.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עליאן אבו יוסף (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מעזה לישראל.
2. גרסתו של המפר לכאורה נשמעה בחקירתו מיום 08.12.2015 וכן הוצגה לוועדה במכתב שתורגם לוועדה על ידי מתורגמן.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מקורם בעבודתו ובעסק שבבעלות משפחתו וכי הם נועדו לרכישת כרטיס טיסה במחלקה ראשונה לדובאי ולהוצאות נסיעה.
4. לוועדה לא הוצגו כל אסמכתאות בעניין מקור ויעד הכספים. נוכח אי הגעתו של המפר לדיון – שלא נזקפה, כשלעצמה, לחובתו – לא ניתן היה לקבל ממנו מידע נוסף בעניין זה. בנסיבות אלה, טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים נותרו בלתי מבוססות והוועדה אינה יכולה לקבל אותן.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי על אף שהוא נכנס לישראל בתדירות של ארבע עד חמש פעמים בחודש, מעולם לא נשא עמו סכום כסף כה גדול. לטענתו, בדרך כלל הוא נושא עמו סכום של כ-2,000 ₪ בלבד. עוד טען המפר, כי הוא לא היה מודע לחובת הדיווח מכוח חוק איסור הלבנת הון וגם לא שם לב לשילוט המוצב במעבר הגבול ומורה על חובה זו.
6. הוועדה אינה יכולה לקבל את טענותיו של המפר לעניין העדר המודעות שלו לחובת הדיווח. המפר הוא איש עסקים, הנכנס לישראל ויוצא ממנה כמה פעמים מדי חודש. בנסיבות אלה, מצופה היה ממנו כי יכיר או לכל הפחות ידאג לברר מהן חובות הדיווח החלות עליו, בהתאם לשילוט המוצב ברחבי המעבר ומורה על חובת הדיווח.

7. הציפייה שהמפר ידאג לברר מהן החובות החלות עליו רק מתחדדת לאור העובדה שהוא נשא עמו סכום כסף גדול ומשמעותי. יודגש בעניין זה, כי המפר לא טען שבכניסת קודמות שלו לישראל הוא לא נשא עמו כסף כלל, אלא טען שבפעמים הקודמות הוא לא נשא עמו סכום כסף משמעותי. משמע, שהמפר נכנס ויוצא מישראל עם סכומי כסף משתנים ואינו דואג כלל לברר מהן החובות החלות עליו בשל כך.

8. בנוסף, המפר ציין בחקירתו כי במסגרת עסקיו, הוא עושה שימוש בכרטיסי אשראי ובהעברות בנקאיות וכי הוא רוכש, מדי חודש, סחורה מישראל ומחברה פלסטינית ברמאללה בסכום כולל של 400,000 עד 600,000 אלף דולר. משמע, מדובר באיש עסקים, העוסק, על בסיס קבוע, בהעברות של סכומי כסף גדולים ביותר המגיעים גם לישראל. עובדה זו גם היא מחדדת את הציפייה שהמפר יכיר, או לכל הפחות, ידאג לברר מהן חובות הדיווח החלות עליו.

9. ממילא, הוועדה אינה נדרשת לקבוע כי הוכחה מודעות לעצם קיומה של חובת דיווח או לסכום החייב בדיווח, על מנת לקבוע כי חובה זו הופרה. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בהתקיימותם של שני תנאים כדי לקבוע שהיא הופרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח (העומד על 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל); והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו.

10. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, שכן המפר העביר, כאמור, כספים מעבר לסף המותר במעבר הגבול ולא דיווח עליהם. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

11. כפי שצוין לא אחת, העברת כספים דרך מעברי גבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום של הלבנת הון, שכן מדובר דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

12. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מדיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל על מפרים עיצום בסכומים גבוהים. שיעור העיצום הכספי הועמד על מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית מהסכום שלעיל כאשר מדובר בהפרה ראשונה שהיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

13. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, שקלה הוועדה את העדרה של אסמכתא כלשהי ביחס למקור ויעד הכספים; את היקפה הכספי הגבוה יחסית של ההפרה; ואת העובדה שמדובר באיש עסקים, המגלגל בעסקיו סכומי כסף משמעותיים ואף מעביר סכומים משמעותיים לישראל; וכן את העובדה שהמפר נכנס לישראל ויוצא ממנה תדיר

ואמור היה להכיר את חובת הדיווח או, לכל הפחות, לברר אם חובה כזו קיימת. מנגד, נלקחה בחשבון העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר.

14. על בסיס מכלול השיקולים שפורטו לעיל, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 10,000 ש"ח.

15. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה יומצאו למפר.

16. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

עו"ד ניצן וולקן

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

ציון אפרתי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 77/15, מתאריך 14.12.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 09.12.2015 נכנס המפר לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו 5,000 דולר (סכום שווה ערך ל- 19,425 ש"ח); 170 דינר ירדני (סכום שווה ערך ל- 931 ₪); ו- 550 ש"ח, עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). משלא הצהיר על הכספים שברשותו, נתפסו מידיו 2,200 דולר (סכום שווה ערך ל- 8,547 ש"ח) ו-150 ש"ח בא.ב.ת. 606391.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ג'מיל אבו גליון (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 09.12.2015 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 14.12.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקורם בעבודתו וכי הם נועדו לתשלום עבור טיפול רפואי שאמור היה לקבל בעמאן ועבור הוצאות הנסיעה. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי אינו מכיר את חוק איסור הלבנת הון ומאחר שאינו נוהג להביא עמו לישראל סכומי כסף גדולים, מעולם לא התעמק בכתוב בשלטים המוצבים ברחבי מעבר הגבול. עוד טען המפר, כי מיד כשניגש אליו פקיד המכס דיווח על הכספים שברשותו ולא ניסה להתחמק אותם.
5. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי היא הופרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח, העומד על סכום של 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל; והשני, אי דיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום של הלבנת הון, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי לקחה הוועדה בחשבון שיקוליה את העובדה שטענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים – התקבלו; את שיתוף הפעולה של המפר בחקירה; את התנצלותו המידית והכנה של המפר הן בחקירתו והן בדיון שהתקיים בפני הוועדה; את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה; וכן את נסיבותיו האישיות והרפואיות של המפר.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,000 ש"ח בלבד.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר בעל-פה מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו אליו בהמשך.
10. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטה זו תוך 30 ימים מיום קבלתה.

עו"ד ניצן וולקן

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

ציון אפרתי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 78/15, מתאריך 17.12.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 14.12.2015 יצא המפר מישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו כספים בסך 100,000 ש"ח במזומן. המפר לכאורה לא דיווח על הכספים שברשותו בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). משכך, נתפס מידי סכום של 88,000 ש"ח בא.ב.ת. 606392.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עטיה אסלים (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 14.12.2015 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 23.12.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר לכאורה כי מקורם בעבודתו וכי הם נועדו לתשלום עבור משאית עם נגרר שרכש. לטענתו, מכיוון שרכש את המשאית ללא הנגרר, חזר לעזה עם הסכום העודף.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה. זאת, הן לאור היותה מהימנה ועקבית והן לאור האסמכתאות שהוצגו ותמכו בגרסתו.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא היה מודע לחובת הדיווח ולא ראה את השלטים המורים על חובה זו. לדבריו, הוא נוהג לשלם עבור רכישת סחורה באמצעות העברות בנקאיות בלבד. השימוש במזומן אינו רגיל להתנהלות העסקית הרגילה שלו, ולכן לא היה מודע לחובות החלות על העברת מזומן בגבול.
6. הוועדה התקשתה לקבל את טענת המפר לעניין זה. המפר הוא סוחר מנוסה הנכנס ויוצא מן הארץ לעיתים תכופות. ניתן היה לצפות כי יכיר, או לפחות ידאג לברר, אם קיימת חובת דיווח על העברת כספים במזומן וינהג בהתאם.
7. יתרה מזו. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ובהתאם, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. שני התנאים הנדרשים על מנת שייקבע כי חובה זו הופרה הם אלה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח, העומד על 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה

לישראל; והשני, אי דיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה זה שני התנאים האמורים התקיימו ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום של הלבנת הון. זאת, משום שמדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. אשר על כן, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים לישראל וממנה, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. כן הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום שלעיל כאשר ההפרה היא הפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

10. במקרה הנוכחי שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות היקפה הכספי של ההפרה; קבלת טענתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים; את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה; את העובדה שהמפר הוא איש עסקים הנכנס ויוצא מישראל תדיר; את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס; וכן את נסיבותיו האישיות.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 8,800 ש"ח.

12. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו אליו בהמשך.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

יוסי בן ישי

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 79/15, מתאריך 30.12.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 27.12.2015 נכנס המפר מעזה לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו כספים בסך 1,990 ש"ח; 5,000 דולר (סכום שווה ערך ל- 19,460 ש"ח); 435 דינר ירדני (סכום שווה ערך ל- 2,385 ש"ח); 204 מטבע ניגרי (סכום שווה ערך לארבעה ש"ח); 380 לירה מצרית (סכום שווה ערך ל- 189 ש"ח); ו- 102 ין (סכום שווה ערך ל- 330 ש"ח), עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). משלא הצהיר על הכספים שברשותו נתפסו מידיו 3,000 דולר (סכום שווה ערך ל- 11,676 ש"ח) בא.ב.ת. 606393.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ראמו שרפא (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל מעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 27.12.2015. המפר זומן לדיון שנקבע בפני הוועדה ביום 30.12.105 אולם לא התייצב אליו.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר בהודעתו כי מקורם בעסקיו וכי הם נועדו למימון נסיעתו לסין ושהייתו שם. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
4. המפר טען כי הוא מודע לחובת הדיווח אולם סבר כי היא חלה רק על מי שנושא עמו כסף מזומן במטבע ישראלי; ואילו הוא נשא עמו מזומן במטבע זר ולא בשקלים.
5. הוועדה אינה מקבלת את טענתו של המפר בנקודה זו. המפר הוא סוחר, הנכנס לישראל ויוצא ממנה לעיתים תכופות; ובד בבד, טס לעיתים קרובות לחו"ל. לטענתו, ככלל, הוא נוהג לשלם לספקים הישראליים עימם הוא עובד במזומן. לצורך כך הוא מביא עמו, כאשר הוא מגיע לישראל, סכומי כסף משתנים במזומן. בנוסף, המפר אישר בהודעתו כי הוא מכיר את חובת הדיווח. בנסיבות אלה, ובמיוחד על רקע מודעתו של המפר לחובת הדיווח, האחריות לברר אם חובה זו חלה עליו כאשר הוא נושא עמו כסף מזומן במטבע זר הייתה מוטלת על כתפיו והוא לא עמד בה.
6. ממילא, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון היא חובה מוחלטת. הוועדה אינה נדרשת, אם כן, לקבוע אם המפר היה מודע לה, אלא עליה לבחון את התקיימותם של שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף דיווח של 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל; והשני, אי דיווח על כספים

אלו. אין חולק כי במקרה זה, תנאים אלה מתקיימים שניהם. משכך, קובעת הועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

7. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום של הלבנת הון. מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. אשר על כן, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים לישראל וממנה, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. כן הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום שלעיל כאשר ההפרה היא הפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

9. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות היקפה הכספי של ההפרה; העובדה שמדובר בהפרה ראשונה; והעובדה שטענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נלקחה בחשבון העובדה כי מדובר בסוחר הנוהג להיכנס לארץ ולטוס לחו"ל לצורך עסקיו לעיתים קרובות; העובדה שהוא נוהג לשאת עמו מזומן כאשר הוא נכנס לישראל; הודאתו של המפר בכך שהיה מודע לחובת הדיווח; וכן הימנעותו של המפר מלברר אם חובה זו חלה עליו כאשר הוא נושא עמו כסף מזומן במטבע זר.

10. על יסוד מכלול שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 5,000 ש"ח.

11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה הומצאו למפר לאחר הדיון והוא עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו אליו בהמשך.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים לבית משפט השלום תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.